

Totuus tekee vapaaksi

Joh. 8:31-36

31. Sitten Jeesus sanoi niille juutalaisille, jotka uskoivat häneen: "Jos te pysytte minun sanassani, te todella olette minun opetuslapsiani

32. ja tulette tuntemaan totuuden, ja totuus tekee teistä vapaita."

33. He vastasivat hänelle: "Me olemme Abrahamin siementä emmekä ole koskaan olleet kenenkään orjia. Kuinka sinä sitten voit sanoa: 'Teistä tulee vapaita'?"

34. Jeesus vastasi heille: "Totisesti, totisesti minä sanon teille: jokainen, joka tekee syntiä, on synnin orja.

35. Orja ei pysy talossa iäti, mutta poika pysyy.

36. Jos siis Poika vapauttaa teidät, te olette todella vapaita.

Itsenäisyys ja vapaus

Oletko Sinä vapaa? Mitä todellinen vapaus merkitsee? Miten siihen voi päästä?

Meidän on syytä tehdä selkeä ero itsenäisyyden ja vapauden välille. Itsenäisyys kansallisella merkitsee sitä, että kansakuntana voimme laatia lakeja ilman ulkovaltojen painostusta tai sanelua. Kansallisella itsenäisyydellä on kuitenkin rajansa. Suomi on monella tavalla riippuvainen muista valtioista, niin Euroopan Unionin kautta kuin suhteessa Venäjään ja moniin muihinkin valtioihin. Kansallinen itsenäisyys on tuki suuri lahja, josta saamme kiittää Jumalaa. Jumalan tahto oli vapauttaa Israel Egyptin orjuudesta ja kansakuntien itsemääräämisvapaus on Jumalan tahto.

Suomikin on saanut vuosisatojen saatossa kokea kipeästi, mitä sorto merkitsee. Siksi uskova kristitty samalla, kun hän kiittää yhteiskunnan ulkoisesta vapaudesta, rukoilee Jumalalta kansakunnallemme ja sen johtajille viisautta, varjelusta ja siunausta, niin että saisimme viettää rauhallista ja hiljaista elämää uskovina kristittyinä ja niin voisimme toteuttaa sitä tehtävää, jonka Jumala on omilleen antanut viljelläkseen ja varjellakseen meille uskottua maata ja täyttääksemme tehtävämme sekä oman kansamme että muiden kansojen evankelioimiseksi.

Maa nöyrille

Maa on varsinkin Vanhassa Testamentissa erittäin keskeinen asia ja se liittyi nimenomaan vapauteen. Mutta autuaaksi julistuksissa Jeesus puhuu nöyristä ja hiljaisista, jotka saavat periä maan – sekä nykyisen että uuden maan lopullisessa kirkkaudessa. Historiassa Jumalan menettelytapana on usein ollut riistää kansalta sen ulkoinen vapaus ja oikeus omaan maahansa, jotta Hän saisi vieraantunut kansakunta takaisin yhteyteensä parannuksessa ja uskossa evankeliumiin. Tämän hetkistä Suomen kansan hengellistä tilaa ajatellen ei olisi mikään ihme, vaikka Jumala veisi kansamme uudelleen ulkonaisen ikeen alle saadakseen sen kääntymään puoleensa ja todelliseen sisäiseen vapauteen.

Vapaus irstauden nimenä

Tämän päivän kielenkäytössä sanalla vapaus tarkoitetaan usein ihmisen riippumattomuutta ulkoisista auktoriteeteista, kykyä toteuttaa omia kykyjään ja tavoitteitaan ilman ulkoisia rajoitteita. Pitkälle sillä ymmärretään myös sellaista riippumattomuutta toisista, että hän saa ajatella ja tehdä ja uskoa mitä tahansa halujensa ja himojensa

mukaan ainakin niin kauan kuin hänen ”vapaudestaan” ei ole haittaa muille ihmisille. Näin on jo pitkään vaadittu vapautta kaikkiin mahdollisiin tapoihin toteuttaa seksuaalisia halujaan, vapautta päättää omasta kuolemastaan – mikä pahinta myös omien syntymättömien lastensa kuolemasta. Vaaditaan vapautta tuhota omaa elämänsä huumeilla. Pitkälle vaaditaan myös sen kaltaista sananvapautta, että Jumalaa ja kristittyjä saa pilkata ja vaientaa, koska he ovat suvaitsemattomia tuomitsaan toisten ihmisten elämän syntisenä.

Tällaista vapautta Paavali kuvaa Efesolaiskirjeessä näin:

Jumala on eläväksi tehnyt teidät, jotka olitte kuolleet rikkomuksiinne ja synteihinne. Niissä te ennen vaelsitte tämän maailman menon mukaan, ilmapallan hallitsijan tahdon mukaan, sen hengen, joka nyt vaikuttaa tottelemattomuuden lapsissa. Heidän joukossaan mekin kaikki ennen elimme lihamme himoissa tyydyttäen lihan ja mielen haluja ja olimme luonnostamme vihan lapsia niin kuin muutkin. (Ef. 2:1-3)

Monella ihmisellä on harhakuvitelma, että he ovat vapaita, kun he saavat toteuttaa omia lihallisia himojaan. Todellisuudessa halujensa mukaan elävä ihminen on synnin orja. Hän ei kykene tekemään mitään muuta kuin mitä hänen himonsa vaativat. Puhuessaan ”mielen” haluista, Paavali viittaa inhimillisesti katsoen hyviin asioihin kuten työhön, taiteisiin ja moninaiseen kulttuuritoimintaan. Mutta kun niissä liikkeelle panevana voimana on kunnianhimo, maineen tavoittelu, rahan himo jne, hyvistä ulkonaisista saavutuksista huolimatta ihmiset ovat niissäkin synnin orjia, ellei Jeesus Kristus saa heitä vapauttaa.

Saatanan hallintavalta

Syntiä tekevä ihminen ei ole ainoastaan synnin orja, vaan myös Saatanan orja, niin kuin Jeesus jatkossa osoittaa:

Te olette isästä Paholaisesta, ja isänne himoja te tahdotte noudattaa. Hän on ollut murhaaja alusta asti, eikä hän pysy totuudessa, koska hänessä ei ole totuutta. Kun hän valehtelee, hän puhuu omiaan, sillä hän on valehtelija ja valheen isä. (Joh. 8:44)

Saatanan menetelmät ovat himot, valhe ja väkivalta – murhanhimo. Hallitessaan ihmisiä Saatanan kätkee itsensä heiltä, niin että he uskovat valheellisesti olevansa todella vapaita. Sitten Saatanan pyrkii sitomaan ihmiset mahdollisimman syvälle erilaisten riippuvuuksien seittiin päästäkseen lopulta tuhoamaan heidät niin hengellisesti, sielullisesti kuin ruumiillisestikin.

Jeesus määritteli Saatanan. Hän sanoi Sielunvihollisesta kaksi asiaa. Saatanan on murhaaja ja valehtelija. Se kertoo itse asiassa kaiken merkittävän Saatanasta. Alusta alkaen hän on ollut molempia, valehtelija ja murhaaja. Saatanan on armoa ja totuutta täynnä olevan Kristuksen vastakohta. Jumala on täynnä armoa, Saatanan murhaa. Jumala on totuus, Saatanan valehtelija.

Vain kaksi valtakuntaa

Jumalan sana tekee täysin selväksi, että ihmiset kuuluvat joko Jumalan valtakuntaan tai Saatanan valtakuntaan. Heidän tahtoaan, elämäänsä ja käytöstään hallitsee siis jompikumpi, Jumala tai Saatanan. Mitään neutraalia eli harmaata aluetta Raamattu ei näiden valtakuntien välillä tunne.

Lisäksi nämä valtakunnat ovat jatkuvassa sadassa toisiaan vastaan siihen lopulliseen voittoon asti, jonka Jumalan Poika on saava pimeyden valloista tulemuksensa hetkellä. Mutta tie pimeyden valtakunnasta valoon on avattu, Jumalan Poika, Jeesus Kristus kykenee siirtämään ihmisen Saatanan vallasta Jumalan valtakunnan sisälle. Paavali kuvaa, miten hän saa olla Jeesuksen työtoverina tässä vapautustehävässä, kun Herra puhui hänellä näin:

"Minä pelastan sinut oman kansasi ja pakanoiden käsistä, joiden luo minä sinut lähetän avaamaan heidän silmänsä, että he kääntyisivät pimeydestä valoon ja Saatanan vallasta Jumalan puoleen ja uskon kautta minuun saisivat synnit anteeksi ja perintöosan pyhitettyjen joukossa." (Apt. 26:17-18)

Seurakunnan tehtävä

Jeesus tuli maailmaan voittaakseen Saatanan ja valloittaakseen maailman ja ihmiset takaisin Jumalan valtakuntaan. Kristillisen seurakunnan tehtävä on nyt maailmassa aivan päinvastaisin keinoin kuin Saatanan voittaa ihmiset pimeydestä valoon. Kun Sielunvihollinen käyttää väkivaltaa ja valhetta, seurakunta käyttää rakkautta ja evankeliumin totuuden sanaa. Asetelma on juuri sellainen kuin Jeesus sanoi: *"Minä lähetän teidät kuin lampaat susien keskelle."* Voi olla, että ajoittain näyttää siltä, että me häviämme taistelun, lopullinen voitto on kuitenkin Jeesuksen, joka sovitti syntimme ristillä, voitti kuoleman ylösnousemuksellaan ja on tuleva toisen kerran takaisin suuressa kirkkaudessaan.

Seurakunnan tehtävä on inhimillisin voimin mahdoton, mutta Jumala sana kykenee siirtämään ihmisen valon valtakuntaan. Evankeliumi on Jumalan voima. Me emme ketään voi pelastaa, mutta Jumala voi sen tehdä, kun julistamme evankeliumia Jeesuksesta, Hänen rististään ja ylösnousemuksestaan ihmisten pelastukseksi. Evankeliumi kykenee pelastamaan jokaisen, joka ottaa sen uskossa vastaan. *"Jokainen, joka huutaa avukseen Herran nimeä, pelastuu."* Pelastuminen on äärimmäisen yksinkertainen asia meille. Huuda Herraa avuksi, pyydä Häneltä syntisi anteeksi, pyydä Häntä tulemaa sydämeesi sen Hallitsijaksi! Ja Hän tekee sen. Et sinä itse tee sitä, et kykene siihen, mutta Herra kykenee, hän siirtää sinut valtakuntansa vapautteen ja elämäsi muuttuu. Löydät todellisen vapauden.

Kristityn vapaus

Kuuluisassa kirjassaan "Kristityn vapaudesta" Luther määrittelee vapauden näin:

"Kristitty on vapaa herra, joka hallitsee kaikkea eikä ole kenenkään alamainen. Kristitty on kaikkien altis palvelija ja jokaisen alamainen."

"Nämä kaksi peruslausetta Paavali esittää selvästi: "Vaikka olen kaikesta vapaa, olen tehnyt itseni kaikkien palvelijaksi" (1. Kor. 9:19); samoin: "Älkää olko ketään kohtaan mihinkään velvoitettuja paitsi siihen, että rakastatte toisianne" (Room. 13:8). — Mutta rakkaus palvelee kohdettaan ja on alamainen sille, jota se rakastaa."

Uskovan kristityn vapaus ei siis ole vapautta toteuttaa halujaan ja himojaan, vaan Jeesuksen Kristuksen antamaa vapautta synnin ja himojen vallasta toteuttamaan rakkautta sekä Jumalaa että lähimmäisiä kohtaan. Vapautta epäitsekkyteen, vapautta palveluun, vapautta etsimään Jumalan tahtoa ja toisten ihmisten parasta.

Tie vapauteen, laki ja evankeliumi

Jokainen, joka on joutunut pahojen puheiden verkkoon tietää hyvin, että ihmissuhteissa ei voi elää vapaasti muuten kun puhumalla totta aina. Silloin ei tarvitse muistella, mitähän mahdoin sanoa siitä ja siitä henkilöstä tai asiasta sille ja sille, vaan voi aina olla vapaa. Mutta tarvitsemme paljon syvemmällä tasolla myös totuutta.

Koska Saatana pitää ihmisiä valheen vankilassa, niin ainoa tie vapauteen on päästä osalliseksi totuudesta. Totuus Jumalasta, totuus omasta itsestä ja totuus pelastuksesta löytyy ainoastaan Jeesuksen sanasta. Kun Herra ensin paljastaa meidän todellisen tilamme lain sanan välityksellä, joudumme epätoivoon omista mahdollisuuksistamme vapautua syyllisyydestämme ja orjuudestamme. Mutta sitten Jeesus paljastaa evankeliumin sanan kautta omat armolliset ja rakastavat kasvonsa. Hän osoittaa, miten hän on Golgatan ristillä sovittanut syntimme ja voittanut ylösnousemuksellaan Saatanan ja kuoleman mahdin. Hän avaa Pyhän Hengen voimalla sydämemme ottamaan vastaan Hänen vapauttavan sanansa ja saamme kokea uudestisyntymisen Jumalan lapsiksi, Hänen valtakuntaansa, jossa vallitsee totuus ja rakkaus.

Yksin armosta

Tänään on uskonpuhdistuksen muistopäivä. Lutherin ja muiden uskonpuhdistajien sanoma kiteytyy viiteen iskusanaan: ”Yksin Raamattu, yksin Kristus, yksin armosta, yksin uskosta, kunnia yksin Jumalalle.” Jumala antoi sanomattomassa armossaan Jeesuksen meille Pelastajaksi. Ihminen pelastuu yksin uskosta Kristuksen sovitustyöhön. Ihmisen pelastus on 100% Jumalan armotyö eikä siitä ihminen voi kerskua. Vain Jumala saa kunnian.

Jokaisen, joka nojaa koko painollaan Jeesuksen suorittamaan ristin ja ylösnousemuksen sovitustyöhön, Jumala lukee täysin synnittömäksi ja kelvolliseksi pääsemään Jumalan kirkkauden valtakuntaan. Siinä ei ole osaa eikä arpa ihmisen omilla ponnistuksilla tai hänen yrityksillään täyttää Jumalan laki.

Lain peili

Lakia ei olekaan annettu sitä varten, että voisimme sen täyttämällä pelastua, vaan se on peili, joka näyttää meille todellisen tilamme syntisyydestämme. Laki on totuuden sana meistä itsestämme. Laki vaatii täydellistä elämää ja vaatii rangaistusta kaikille rikkomuksillemme ja laiminlyönneillemme.

Autuas vaihtokauppa

Jumalan laki tuomitsee jokaisen ihmisen ikuiseen kadotukseen, koska kukaan ihminen ei kykene lain vaatimuksia täyttämään. Siksi Jeesus tuli ja täytti kaikki lain vaatimukset meidän sijastamme ja lisäksi otti kannettavakseen sen rangaistuksen, jonka laki vaatii sen rikkojille. Täyttämällä kaikki Jumalan pyhän lain vaatimukset Jeesus vapautti meidät lain alta Jumalan armon alle. Samalla jokainen, joka uskossa turvaa Jeesukseen – tekemättä mitään lain vaatimia tekoja – voi ja saa olla täysin varma pelastuksestaan. Se ei riipu vähääkään siitä kuinka hyvin tai huonosti hän on tähän asti elänyt. Pelastus koskee vain syntisiä ihmisiä. Armo riittää kaikkein kauheimpien syntiemme pois pyyhkimiseen.

Pelastusvarmuus

Uskova voi myös olla täysin varma siitä, että hän on pelastunut. Se ei riipu siitä, mitä hänestä tuntuu, vaan siitä, että Jumala pitää lupauksensa. Hän itse vakuuttaa, että autuas vaihtokauppa pysyy aina voimassa. Jeesus otti osakseen sen mikä meille kuuluisi. Me saamme osaksemme sen, mikä Jeesukselle kuuluisi. Jeesus sai risti ja me taivaan. Pelastuksen tosiasia on syy siihen, ettei meidän tarvitse vähääkään epäillä pelastustamme. Jeesuksen veri riittää meidän kaikkiin menneisiin, nykyisiin ja tuleviin synteihimme.

Lahjavanhurskauden puku, olla Kristuksessa

Uusi testamentti toistaa uskovan ihmisen suhteesta Jumalaan ilmaisua ”olla Kristuksessa”. Se siis tarkoittaa, että pelastuksessa Jumala siirtää meidät Kristuksen sisään. Meidät ikään kuin puetaan Kristus-vaatteeseen.

Ottamalla vastaan Jeesuksen anteeksiantamuksen uskova saa täydellisen lahjavanhurskauden puvun. Sen sisällä hän saa vaeltaa. Isä katselee häntä, ikään kuin hän olisi itse Kristus. Hän on Jumalan lapsi. Vaikka vaatteen sisäpuolella on vielä monenlaista syntiä, kaikki se on jo sovitettu Golgatan ristillä. Siksi uskova saa iloita vapaudesta olla Jumalan rakastama lapsi ja taivaan perillinen.

Vanhurskaaksi luettu uskova saa samalla sydämeensä Pyhän Hengen, joka alkaa vaikuttaa hänen sisältään käsin rakkauden tekoja, iloa ja rauhaa. Mutta millään niillä ei lisätä mitään siihen täydelliseen pelastukseen, joka Jeesus antoi. Uskova palvelee toisia, mutta ei siksi, että pelastuisi, vaan siksi, että on jo pelastunut. Hyvät teot ovat seurausta pelastuksen lahjasta eikä niillä voi eikä saa yrittää lisätä mitään itse pelastukseen. Lahjavanhurskaus on todellinen ja täydellinen, se on yhtä todellinen kuin Jeesuksen elämä oli ja Jeesuksen kuolema ja ylösnousemus. Lahjavanhurskaus peittää täysin meidän todelliset syntimme.

Suuri tarjous

Pelastus on kokonaan Jumalan armotyö, joka perustuu yksin Jeesuksen sovitukseen ristin puulla. Se on ilmainen lahja, joka on tarjolla jokaiselle ihmiselle. Sen saa ottaa vastaan millaisessa tilassa tahansa, mitään ennakkovaatimuksia ei tarvita eikä lupautta paremmasta elämästä. Pelastus on syntisen ihmisen ja Vapahtajan kohtaamista. Hän tulee sinun luoksesi ja tarjoaa sinulle elämän vettä, niin kuin naiselle Samarian kaivolla: *”Jos sinä tuntisit Jumalan lahjan ja hänet (Jeesuksen), joka sanoo sinulle: ’Anna minulle juotavaa’, niin sinä pyytäisit hänetä, ja hän antaisi sinulle elävää vettä.”* (Joh. 4:10)

Käy sisään!

Ei siis tarvita muuta kuin pyyntö ja Jeesus alkaa toimia elämässäsi. Silti kun Herra Jeesus lähestyy meitä totuuden sanalla viedäksemme meidät pimeydestä valoon, Saatanan vallasta Jumalan valtakuntaan, alkaa usein raju taistelu sielustamme. Sielunvihollinen ei nimittäin helposti luovuta pois uskollista orjaansa. Ihminen joutuu ahtaan portin eteen ja Jeesus sanoo: ”Mene siitä sisälle!”

Se tarkoittaa parannuksen tekoa ja kasteen vastaan ottamista. Parannus on kääntymistä Jumalan suuntaan, tosiasioiden tunnustamista omasta tilasta, siis valoon tulemistä, ja armon anomista: ”Anna Jeesus anteeksi, koska kuolit minun syntieni ran-

gaistuksen ristin puulla!" Parannus ei siis ole itsensä parantelua, mikä ei meiltä mitenkään onnistukaan. Se on totuuteen suostumista ja avun anomista Herralta.

Taistelu

Mutta juuri silloin Sielunvihollinen ampuu väliin. Se valehtelee, ettet ole tarpeeksi hyvä tullaksesi Jeesuksen eteen tai heti perään: "Olet liian syntinen, että sinua otettaisiin enää vastaan." Lisäksi hän marssittaa erinäisiä muita valheita kuten: "Vaikka uskoisit ja pelastuisitkin, et kuitenkaan pysyisi uskossa, turha ottaa riskiä." Tai: "Mitä muut ihmiset sanovat, mitä vanhempasi, mitä ystäväsi, mitä puoliso, mitä työkaverisi, jos sinusta tulee uskova kristitty?" Edelleen se väittää: "Sinulla ei ole riittävän suurta kokemusta" Tai: "Ihan hyvä tarjous, mutta ei sillä ole mitään kiirettä, palaa asiaan sitten, kun sinulle sopii paremmin!" Edelleen: "Uskomisen ja pelastumisen on tuolla tavalla aivan liian helppoa, täytyyhän sinun edes jollain tavalla ponnistella paremmaksi." Tai: "Sinulla on aivan liian häpeällisiä syntejä, et voi niitä tunnustaa." Tai: "Menetät vapautesi ja kaikki hauskan elämästä, jos menet Jeesuksen luokse."

Sielunviholliselta löytyy jos jonkinlaisia valheita, joilla hän yrittää estää sinua pelastumasta ja siirtymästä Jumalan valtakuntaan. Saatat joutua melkoisen tunnemyrskyn keskelle, mutta juuri silloin sinun on hyvä tiedostaa, että totuus löytyy Raamatun sanasta. Jeesus on itse totuus. Kaikki Saatanan valheet voidaan kukistaa Jumalan sanan totuudella. Älä siksi usko omia tunteitasi eikä epäilyjä, joita Sielunvihollinen syöttää. Tartu Jeesuksen lupaukseen: *"Joka tulee minun luokseni, sitä minä en heitä ulos!"* Jeesus lupaa sinulle elämän, joka on yltäkylläistä.

Esimerkki tiestä vapauteen

Kaksi japanilaista nuorta käveli sanattomana ulos Invalidiliiton Palvelutalosta Kuopiossa. Vasta illalla he kykenivät pukemaan hämmästyksensä sanoiksi. He olivat tustuneet talon erääseen asukkaaseen, joka oli jo 20 vuotta ollut rikoksen uhrina kaulasta alaspäin täysin halvaantunut. Nuorista oli käsittämätöntä kuulla hänen kerrotun:

"Olen onnellinen. Vietän täällä iloisia ja onnellisia päiviä. En tosin soisi kenellekään liikuntakyvyttömyyttä, mutta silti olen onnellinen. Saan nimittäin elää yhdessä Jeesuksen Kristuksen kanssa. Tiedän sitä paitsi saavani uuden ylösnousemusruumiin, kun pääsen taivaalliseen uuteen olotilaan tämän ajan jälkeen."

Vierailijat näkivät, miten asukkaan koko olemus huokui iloa, rauhaa ja toivoa. He olivat tulleet katsomaan häntä, mutta heidät yllättikin vuoteeseen sidotun rakkaudellinen asenne. Hänen sanoillaan oli ilmeistä katetta.

Seija Turunen oli tuo halvaantunut ihminen. Hän oli mennyt noin 20 vuotiaana kihloihin erään miehen kanssa. He alkoivat asua yhdessä ja heille syntyi lapsi. Pian Seija kuitenkin huomasi, että heidän yhteiselämästään ei tulisi mitään. Pian lapsen syntymän jälkeen heille tuli ero. Jonkun ajan kuluttua Seija, joka ei ollut uskon asioista mitään välittänyt, päätti lähteä etsimään uutta miestä. Eräänä iltana hän oli tanssivintolassa viettämässä iltaa, kun hänen entinen sulhasensa tuli pistooli kädessä paikalle, ampui mustasukkaisuuttaan Seijaa ja sen päälle itsensä.

Luoti lävisti Seijan kaulan. Kolme kuukautta hän samoili elämän ja kuoleman rajoilla Kuopion keskussairaalan teho-osastolla. Lopulta hän jäi eloon, mutta noina päivinä Jumala alkoi puhutella häntä. Hän sai nähdä oman syntisyytensä, kaikki valintansa Jumalan totuuden valossa, mutta Herra alkoi puhua hänelle myös ihmeellisestä ar-

mostaan ja rakkaudestaan, joka ilmestyi Golgatan ristillä. Hän sai vakuutuksen siitä, että Golgatan veri riittää hänen syntiensä pois pyyhkimiseen. Samalla hän sai kyvyn antaa anteeksi entiselle sulhaselleen. Häntä tosin suretti, että mies päätyi epätoivoiseen tekoonsa.

Usein käydessäni Seijaa tapaamassa hän korosti: ”Muista sitten pitää julistuksesi ja opetuksesi keskuksessa Jeesuksen Golgatalla vuodatettu uhriveri!” Totuuteen taipuvalle tuo veri tuo puhdistuksen kakista synneistä ja uuden elämän, jonka yli kuolemalla ei ole valtaa. Seija sai viettää yli 40 vuotta halvattuna, mutta läheisessä rousuyhteydessä Herran kanssa, kunnes hän muutama vuosi sitten pääsi kaipaamaansa kotiin.

Jumalan rakkaus - Tetsuya Echigon todistus

Kymmenen vuotta sitten aloimme käydä Itä-Tokushiman ev.lut. seurakunnassa. Olimme hiltain menneet naimisiin. Olin saanut uuden työn eräässä Tokushiman läänin yliopistossa. Vaimolleni täysin uusi ympäristö aiheutti huolta.

Kymmenen vuotta sitä ennen olin yliopiston ensimmäisen vuoden opiskelija ja osallistuin uskontotieteen luennoille, joissa käsiteltiin alkuperäistä buddhalaisuutta ja alkuperäistä kristinuskoa. Buddhalaisuus vaikutti minusta hyvin rationaaliselta, kun taas kristinuskko erittäin järjenvastaiselta, kun siinä uskottiin Jumalaan, jonka olemassaolosta ei ole täyttä varmuutta. Ajattelin, ettei tieteellisesti suuntautuneen ihmisen ei voisi uskoa siihen. Niinpä sitten opiskeluaikani luin mielenkiinnolla buddhalaista kirjallisuutta, mutta en lainkaan kristinuskoa käsittelevää. Mutta buddhalaisuutta opiskellessani ja lueskellessani mutakin kirjallisuutta törmäsin inhimillisten kykyjemme rajallisuuteen.

Yliopistosta valmistuttuani minulla ei ollut halua uskoa kristinuskoon. Kohdattuani työelämän ihmissuhdeongelmien ja ristiriitojen aiheuttamaa ahdistusta, aloin kuitenkin kokea tarvetta jollekin ihmisyyhteisölle ylittävälle olennolle. Menin siksi kerran katoliseen kirkkoon, jonka papin luentoja olin kuunnellut. Kirkossa ei sillä hetkellä ollut ketään paikalla, enkä sinne myöhemminkään mennyt. Mutta jotenkin minussa nousi epämääräinen mielenkiinto kristillistä kirkkoa kohtaan.

Tällaisessa sielutilassa sain siirron uuteen työpaikkaan ja näin, miten vaimolleni oli vaikeaa sopeutua uusiin oloihin. Kävelyllä ollessamme huomasimme tullemme Itä-Tokushiman kirkon kohdalle. Rakennus oli esikaupunkialueelle tyypillinen pienehkö talo. Se oli täysi vastakohta aiemmin Hiroshimassa näkemilleni katolisille kirkoille. Rehellisesti sanoen ajattelin, ettei olisi viisasta mennä niin epäilyttävän tuntiseen paikkaan. Juuri silloin talon sisältä kuului valoisalla äänellä hymyilevän ulkomaalaisen kutsu: ”Päivää, astukaa toki sisään!” Koska minulla ei ollut vielä Raamattua, sanoin vaimolleni: ”Saan heiltä ehkä Raamatun.” Siksi menimme sisään, kun meitä kerran kutsuttiin.

Astuttuamme sisään paikka osoittautui vaatimattomaksi, niin kuin olin arvellutkin. Mutta sisällä olleet ihmiset juttelivat hauskaasti ja ystävällisen tuntuisesti. Minusta tuntui kuin olisin siirtynyt kilpailuyhteiskunnasta johonkin aivan toisenlaiseen maailmaan. Vaimonikin näytti kokevan asian samoin. Sen jälkeen vaimoni kävi kirkossa usein minun poissa ollessani ja lopulta kutsui minutkin mukaan, niin että aloimme käydä säännöllisesti jumalanpalveluksissa.

Mikä aiheutti meissä epäuskoisissa sellaisen muutoksen? Luulen, että se oli lähettipariskunnan ystävällisyys ja kokoontuneiden ihmisten sydämellinen avoimuus. Rouva huolehti vai-

mostani kuin äiti konsanaan. Mies suhtautui minuun läheisesti kuin veljeensä. Joskus koin sen jopa lähes sotkeutumisenä minun asioihini. Meille oli käsittämätöntä, mikä sai heidät osoittamaan sellaista ystävällisyyttä meitä kohtaan.

Tähän kysymyksen ratkaisun avaimen antoi Ananin seurakunnan lähetystyöntekijä opettaessaan Jeesuksen suorittamasta syntien sovituksesta. Sitä kuunnellessani minulle, joka olin pitänyt kristinuskoa järjenvastaisena, alkoi aueta sen sisältämä johdonmukaisuus.

Kysymys oli siitä, että Jeesus lähetettiin tähän maailmaan kuolemaan ristillä meidän syntiemme sijaisena. Koska Jeesus kärsi puolestamme, häneen uskovan ja häntä seuraavan ei tarvitse enää joutua tuomittavaksi. Siinä on Jumalan rakkaus, jollaista ei mistään muussa uskonnossa esiinny.

Tätä saarnaa kuunnellessani ratkesi sydäntäni vaivannut kysymys ja samalla ymmärsin, mikä synnytti lähettipariskunnan toiminnan. Ystävällisyys, joka ei odottanut mitään vastapalvelua, avasi meidät näkemään Jumalan rakkauden. Siihen asti olin pitänyt heidän ystävyyttään ja huomaavaisuuttaan vain inhimillisenä suorituksena. Mutta uskoessaan Jeesukseen pariskunta halusi vain aidosti seurata Jeesuksen opetusta.

Raamattu sanoo: *"Eihän Ihmisen Poikakaan tullut palveltavaksi vaan palvelemaan ja antamaan henkensä lunnaiksi monien edestä."* (Matt. 20:28)

Lähettipariskunnan ystävällisyydessä pilkisti esiin Jumalan rakkaus. Kun kuulemastani saarnasta pääsin ymmärtämään Jeesuksen suorittaman syntien sovituksen, kykenen avoimin sydämin ottamaan vastaan Jumalan rakkauden. Siksi haluan myös pyrkiä koko sydämeistäni palvelemaan toisia ihmisiä. Kiitän Jeesuksen rakkaudesta. (1989)

Entä sinä?

Onko Sinun elämässäsi vielä sellaisia osa-alueita, joihin et ole antanut Jeesuksen sanan valon tunkeutua? Herra haluaa viedä myös jo armahtamansa ja pelastamansa yhä syvemmälle totuuden tuntemiseen, sillä Hän haluaa tehdä meistä todella vapaita. Vapaita rakastamaan Häntä ja lähimmäisiämme. Anna Hänen valonsa osua sydämeesi. Se tekee kyllä aluksi kipeää, mutta tien päässä on särkyneille uusi eheys, uusi syvempi suhde rakastavaan Herraan.